

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 20. apríla 2023 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – ťlánky 14, 15 a 24 – Nabíjacie stanice pre elektrické vozidlá – Poskytovanie zariadení na nabíjanie elektrických vozidiel, dodávka potrebnej elektriny, ako aj poskytovanie technickej podpory a IT služieb – Kvalifikácia ako ‚dodanie tovaru‘ alebo ‚poskytovanie služieb‘“

Vo veci C-282/22,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa ťlánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko) z 23. februára 2022 a doručený Súdnemu dvoru 26. apríla 2022, ktorý súvisí s konaním:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

proti

P. vo W.,

za úasti:

Rzecznik Maých i rednich Przedsi biorców,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory D. Gratsias (spravodajca), sudcovia M. Ileši a I. Jarukaitis,

generálna advokátka: T. apeta,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteom na písomnú asž konania,

so zreteom na pripomienky, ktoré predložili:

- Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, v zastúpení: B. Kołodziej, D. Pach a T. Wojciechowski,
- Rzecznik Maých i rednich Przedsi biorców, v zastúpení: P. Chrupek, radca prawny,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- eská vláda, v zastúpení: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlášil, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Armenia a U. Maęecka, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 ods. 1 a článku 24 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1), zmenenej smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009 (Ú. v. EÚ L 10, 2010, s. 14) (ďalej len „smernica 2006/112“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (riaditeľ štátneho úradu pre daňové informácie, Poľsko) (ďalej len „daňový orgán“) a spoločnosťou P. vo W. vo veci návrhu na zrušenie individuálneho daňového výkladu zo 16. mája 2017 (ďalej len „individuálny výklad“).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2006/112

3 Podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/112:

„[Dani z pridanej hodnoty (DPH)] podliehajú tieto transakcie:

a) dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

...

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

...“

4 Článok 14 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Dodanie tovaru“ je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako majiteľ.“

5 V zmysle článku 15 ods. 1 uvedenej smernice:

„Elektrina, plyn, teplo alebo chlad a podobne sa považujú za hmotný majetok.“

6 Článok 24 ods. 1 tejto smernice uvádza:

„Poskytovaním služieb je každá transakcia, ktorá nie je dodaním tovaru.“

Smernica 2014/94/EÚ

7 Podľa článku 4 ods. 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 2014, s. 1):

„Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia verejne prístupných nabíjajúcich staníc mohli

nakupovať elektrickú energiu od ktoréhokoľvek dodávateľa elektrickej energie v Únii v súlade s dohodou s dodávateľom. Prevádzkovatelia nabíjacích staníc majú povolenie poskytovať služby nabíjania elektrických vozidiel zákazníkom na zmluvnom základe, a to aj v mene a na území iných poskytovateľov služieb.“

Poľské právo

8 § 7 ods. 1 ustawa o podatku od towarów i usług (zákon o dani z tovarov a služieb) z 11. marca 2004 (Dz. U., č. 54, položka 535) v znení uplatnenom na spor vo veci samej (alej len „zákon o DPH“) stanovuje:

„Za dodanie tovaru uvedeného v § 5 ods. 1 bode 1 sa považuje prevod práva nakladať s tovarom ako vlastníkom...“

9 § 8 ods. 1 zákona o DPH stanovuje:

„Poskytovaním služieb uvedeným v § 5 ods. 1 bode 1 sa rozumie každé plnenie v prospech fyzickej osoby, právnickej osoby alebo organizačnej zložky bez právnej subjektivity, ktoré nie je dodaním tovaru v zmysle § 7...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Spoločnosť P. vo W. má v úmysle vykonať inštaláciu a prevádzku verejne prístupných nabíjacích staníc pre elektrické vozidlá. Tieto stanice budú vybavené nabíjacími zariadeniami nazývanými „multištandardné“, ktoré majú tak konektory rýchleho nabíjania na jednosmerný prúd, ako aj konektory pomalého nabíjania na striedavý prúd. Štandardná doba nabíjania elektrického vozidla na 80 % kapacity batérie pomocou konektorov rýchleho nabíjania je približne 20 až 30 minút. Doba nabíjania vozidla pomocou konektorov pomalého nabíjania je približne 4 až 6 hodín.

11 Cena útočovaná používateľom bude závisieť najmä od času nabíjania vyjadreného buď v hodinách pri konektoroch pomalého nabíjania, alebo v minútach pri konektoroch rýchleho nabíjania, ako aj od modelu konektora zvoleného dotknutým používateľom. Platby by sa mohli uskutočniť po každom nabíjaní alebo na konci dohodnutého fakturačného obdobia bez toho, aby bola vylúčená možnosť zaviesť systém umožňujúci platenie e-peáženkou nabitou na určitú sumu, prostredníctvom ktorej sa budú môcť uskutočniť platby za nabíjanie príslušného elektrického vozidla.

12 Plnenie poskytované pri každom nabíjaní by v závislosti od potrieb dotknutého používateľa v zásade mohlo zahŕňať inosti spočívajúce:

- v sprístupnení nabíjacích zariadení vrátane integrácie nabíjačky do operačného systému vozidla,
- v zabezpečení toku elektriny s parametrami náležite prispôbenými batérii tohto vozidla,
- potrebnej technickej podpore.

13 P. vo W. má tiež v úmysle vytvoriť špecializovanú platformu, webovú stránku alebo počítačovú aplikáciu, ktoré umožnia dotknutému používateľovi rezervovať si daný konektor a sledovať históriu uskutočnených transakcií a platieb.

14 Za všetky tieto služby by P. vo W. fakturovala jednotnú cenu.

15 P. vo W. požiadala daťový orgán o vydanie individuálneho výkladu, ktorým sa potvrdilo, že plánovaná ?innos? spo?íva v „poskytovaní služieb“ v zmysle ?lánku 8 zákona o DPH.

16 V individuálnom výklade daťový orgán dospel k záveru, že dodávku elektriny potrebnej na nabitie elektrického vozidla treba považovať za hlavné plnenie, zatiaľ čo ostatné služby ponúkané spoločnosťou P. vo W. by sa mali považovať za vedľajšie. Z toho vyplýva, že sprístupnenie zariadení umožňujúcich rýchle nabíjanie elektrických vozidiel spoločnosťou P. vo W. by sa nemalo považovať za určujúci prvok dotknutej operácie a že nabíjanie vozidla nemá druhoradý význam.

17 Na základe žaloby, ktorú podala P. vo W., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd Varšava, Poľsko) rozsudkom zo 6. júna 2018 individuálny výklad zrušil. Podľa tohto súdu je hlavným zámerom používateľa nabíjacieho zariadenia, ktoré im umožní rýchlo a efektívne nabíjať ich vozidlo. Z pohľadu dotknutého používateľa tak hlavné plnenie spo?íva v prístupe k nabíjacej stanici, ako aj v nevyhnutnej integrácii nabíjacej operačnej sústavy vozidla. Cieľom takejto operácie nie je ponúkať elektrinu, ale poskytnúť dotknutým používateľom sofistikované nabíjacie zariadenia, ktorými sú tieto nabíjacie stanice vybavené.

18 Podľa uvedeného súdu na jednej strane, ak by dotknutí používatelia zamýšľali len nakúpiť elektrinu pre svoje elektrické vozidlá, využívali by na to svoju domácu sieť alebo sieť na pracovisku namiesto využívania verejných nabíjacích staníc. Dotknutí používatelia sa rozhodli využívať tieto stanice iba z dôvodu konektorov rôznych štandardov, ktoré umožňujú rýchlejšie a efektívnejšie nabíjanie batérií elektrických vozidiel. Na druhej strane cena nie je vypočítavaná v závislosti od spotrebovanej energie. Za týchto podmienok atraktivnosť ponuky nabíjacích staníc pre tieto vozidlá vyplýva hlavne z ľasu nabíjania a nie z prístupu k elektrine ako takej.

19 Podľa toho istého súdu sa poskytovanie služieb spoločnosťou P. vo W. odlišuje od poskytovania služieb ?erpacími stanicami ponúkajúcimi tradičné palivá, keďže u nabíjacích staníc sa nekladie dôraz na druh alebo kvalitu paliva z dôvodu, že sú rovnaké u každého dodávateľa, ale je tu dôležitá rýchlosť a efektívnosť nabíjania, ktorá závisí od vlastností zariadenia poskytnutého dotknutým používateľom.

20 Daťový orgán podal proti rozsudku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodský správny súd Varšava), uvedenému v bode 17 tohto rozsudku, kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Na podporu tohto opravného prostriedku daťový orgán uvádza, že pokiaľ ide o odplatné poskytnutie nabíjacích staníc elektrických vozidiel, hlavné plnenie spo?íva v dodávke tovaru, t. j. elektriny.

21 Podľa vnútroštátneho súdu tri transakcie, ktoré sú opísané v bode 12 tohto rozsudku, spolu úzko súvisia, a teda predstavujú jedinú zloženú transakciu. Naproti tomu zriadenie špecializovanej platformy, webovej stránky alebo počítačovej aplikácie, ktoré by dotknutému používateľovi umožnili rezervovať si daný konektor, ako aj sledovať históriu uskutočnených transakcií a platieb, predstavuje vedľajšie plnenie, ktoré je súčasťou tejto jedinej zloženej transakcie a ktorého cieľom je uľahčiť spotrebiteľom nabíjanie ich vozidiel.

22 Vzhľadom na skutočnosť, že prístup k nabíjaciemu zariadeniu ponúkaný zákazníkom na účely zabezpečenia toku elektriny s vhodne nastavenými parametrami prispôbenými batérii vozidla nie je doplnkovým prvkom k dodávke elektriny, vnútroštátny súd sa domnieva, že je potrebné zistiť určujúci prvok jediného plnenia, ktoré je opísané v bodoch 12 a 21 tohto rozsudku. V tejto súvislosti tento súd spresňuje, že podľa spoločnosti P. vo W. rozhodnutie využiť služby určitej nabíjacej stanice môže byť podmienené snahou skrátiť ľas, ktorý je potrebný na nabitie

vozidla, aby bolo možné rýchlo pokračovať v ceste. Z pohľadu dotknutého používateľa teda nie je určujúca cena energie, ale prístup k špecializovanej infraštruktúre, ktorá zaručuje kratší pobyt na nabíjacej stanici.

23 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že použitie nabíjacích staníc nepredstavuje cieľ sám osebe, ale je prostriedkom na nabitie batérie elektrického vozidla. Používatelia týchto staníc si tak môžu vybrať medzi rýchlym a pomalým nabíjaním, pričom sa rozhodujú nielen v závislosti od dĺžky nabíjania, ale aj s prihliadnutím na vlastnosti batérie ich vozidla. Prístup k nabíjacíemu zariadeniu je teda prostriedkom, ktorý umožňuje za lepších podmienok využívať dodávku elektriny, ktorá predstavuje hlavné plnenie.

24 Na jednej strane však skutočnosť, že cena nabíjania zahŕňa aj poplatok za parkovanie vozidla, a na druhej strane odkaz uvedený v článku 4 ods. 8 smernice 2014/94 na „služby nabíjania elektrických vozidiel“, ktoré poskytujú prevádzkovatelia nabíjacích staníc, vyvolávajú pochybnosti vnútroštátneho súdu, pokiaľ ide o kvalifikáciu jediného plnenia dotknutého vo veci samej ako „dodania tovaru“ alebo „poskytovania služieb“ v zmysle smernice 2006/112.

25 Za týchto podmienok Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Predstavuje zložené plnenie poskytované na nabíjacích staniciach používateľom elektrických vozidiel, ktoré zahŕňa:

- a) sprístupnenie nabíjacích zariadení (vrátane integrácie nabíjačky do operačného systému vozidla);
- b) zabezpečenie toku elektriny s vhodne nastavenými parametrami do batérií elektrického vozidla;
- c) potrebnú technickú podporu pre používateľov vozidiel;
- d) poskytnutie špeciálnej platformy, webovej stránky alebo aplikácie pre používateľov, prostredníctvom ktorých si možno rezervovať daný konektor, prezerať históriu transakcií a uskutočnených platieb a tiež používať tzv. elektronickú peňaženku na uskutočňovanie dlhovaných platieb za jednotlivé nabíjacie relácie

„dodanie tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 1 smernice [2006/112] alebo „poskytovanie služieb“ v zmysle článku 24 ods. 1 tejto smernice“

O prejudiciálnej otázke

26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2006/112 vykladať v tom zmysle, že „dodanie tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 1 tejto smernice alebo „poskytovanie služieb“ v zmysle článku 24 ods. 1 tejto smernice predstavuje jedinú a zloženú plnenie, ktoré pozostáva zo/z:

- sprístupnenia nabíjacích zariadení pre elektrické vozidlá (vrátane integrácie nabíjačky do operačného systému vozidla),
- zabezpečenia toku elektriny s parametrami náležite prispôbenými batériám tohto vozidla,
- potrebnej technickej podpory pre dotknutých používateľov,
- poskytnutia požítavých aplikácií, ktoré umožňujú dotknutému používateľovi rezervovať si

konektor, sledova? históriu transakcií, ako aj uskuto?ni? nákup kreditov akumulovaných v e?pe?aženke a použi? ich na zaplatenie za nabíjanie.

27 Treba uvies?, že ke? súbor prvkov a úkonov tvorí jednu transakciu, potom je opodstatnené vzia? do úvahy všetky okolnosti, za ktorých sa predmetná transakcia vykonáva, s cie?om ur?i? na jednej strane, či táto transakcia predstavuje na ú?ely DPH dve alebo viaceré odlišné plnenia, alebo jediné plnenie, a na druhej strane, či má by? v poslednom uvedenom prípade toto jediné plnenie považované za „dodanie tovaru“ alebo „poskytovanie služieb“ [pozri rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C?497/09, C?499/09, C?501/09 a C?502/09, EU:C:2011:135, bod 52, a z 25. marca 2021, Q?GmbH (Poistenie osobitných rizík), C?907/19, EU:C:2021:237, bod 19, ako aj citovanú judikatúru].

28 Predovšetkým, hoci z ?lánku 1 ods. 2 druhého pododseku smernice 2006/112 vyplýva, že každá transakcia sa má obvykle považova? za odlišnú a nezávislú, transakcia pozostávajúca z hospodárskeho h?adiska z jediného plnenia nesmie by? umelo ?lenená, aby sa nezmenila funk?nos? systému DPH. V tejto súvislosti treba konštatova?, že o jediné plnenie ide vtedy, ke? sú dva alebo viaceré prvky alebo úkony poskytnuté zdanite?nou osobou zákazníkovi tak úzko spojené, že objektívne tvoria jediné neoddelite?né hospodárske plnenie, ktorého roz?lenenie by bolo neprirodzené [pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C?497/09, C?499/09, C?501/09 a C?502/09, EU:C:2011:135, bod 53, a z 25. marca 2021, Q?GmbH (Poistenie osobitných rizík), C?907/19, EU:C:2021:237, bod 20, ako aj citovanú judikatúru].

29 Okrem toho za ur?itých okolností viaceré formálne odlišné plnenia, ktoré môžu by? poskytnuté oddelene, a tak osobitne vies? bu? k zdaneniu, alebo k oslobodeniu od dane, sa musia, ak nie sú nezávislé, považova? za jedinú transakciu (rozsudok z 2. decembra 2010, Everything Everywhere, C?276/09, EU:C:2010:730, bod 23).

30 O takýto prípad ide najmä vtedy, ak sa jeden alebo viaceré prvky musia považova? za hlavné plnenie, pri?om iné prvky sa naopak majú považova? za ved?ajšie plnenie alebo viacero ved?ajších plnení, na ktoré sa vz?ahuje rovnaký da?ový režim ako na hlavné plnenie. Konkrétne sa plnenie má považova? za ved?ajšie vo vz?ahu k hlavnému plneniu, ak samo osebe nie je pre zákazníkov cie?om, ale je len prostriedkom na lepšie využitie hlavného plnenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C?497/09, C?499/09, C?501/09 a C?502/09, EU:C:2011:135, bod 54, a zo 4. marca 2021, Frenetikexito, C?581/19, EU:C:2021:167, bod 41).

31 V rámci spolupráce stanovenej na základe ?lánku 267 ZFEÚ prináleží vnútroštátnym súdom ur?i?, či za okolností konkrétneho prípadu dotknuté plnenie je jediným plnením, a v tejto súvislosti posúdi? všetky skutkové okolnosti [pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C?497/09, C?499/09, C?501/09 a C?502/09, EU:C:2011:135, bod 55, a z 25. marca 2021, Q?GmbH (Poistenie osobitných rizík), C?907/19, EU:C:2021:237, body 25 a 26, ako aj citovanú judikatúru].

32 Vo veci samej ide o kombináciu transakcií spo?ívajúcich v dodaní elektriny na ú?ely nabíjania elektrických vozidiel a v poskytnutí rôznych služieb, akými sú zabezpe?enie prístupu k nabíjacím staniciam a u?ah?enie ich používania, potrebná technická podpora a po?íta?ové aplikácie umož?ujúce rezerváciu konektora, sledovanie transakcií a uskuto?nených úhrad. Vnútroštátny súd sa domnieva, že predmetné dodanie a poskytovanie predstavujú na ú?ely DPH jediné plnenie. Vzh?adom na informácie, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, sa nezdá, že by táto kvalifikácia porušovala niektoré z kritérií uvedených v bodoch 27 až 30 tohto rozsudku.

33 Pokia? ide o pojem „dodanie tovaru“ v zmysle smernice 2006/112, ?lánok 14 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že dodaním tovaru je prevod práva naklada? s hmotným majetkom ako majite?. Tento pojem zah??a každý prevod hmotného majetku jednou stranou, ktorá splnomocní

druhú stranu fakticky s ním nakladať, akoby bola jeho vlastníkom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 59, a z 23. apríla 2020, Herst, C-401/18, EU:C:2020:295, bod 36, ako aj citovanú judikatúru). Navyše podľa článku 15 ods. 1 tejto smernice sa elektrina považuje za hmotný majetok.

34 Pokiaľ ide o pojem „poskytovanie služieb“ v zmysle smernice 2006/112, z článku 24 ods. 1 tejto smernice vyplýva, že sa vzťahuje na každú transakciu, ktorá nie je „dodaním tovaru“ v zmysle článku 14 tejto smernice.

35 Na účely určenia, či sa má jediné zložené plnenie, o aké ide vo veci samej, kvalifikovať ako „dodanie tovaru“ alebo „poskytovanie služieb“ v zmysle uvedenej smernice, treba zohľadniť všetky okolnosti, za ktorých sa predmetné plnenie vykonáva, aby bolo možné nájsť a identifikovať charakteristické a prevažujúce prvky. Predmetné prvky sa musia určiť z pohľadu priemerného používateľa nabíjacích staníc a v rámci celkového posúdenia zohľadniť nielen kvantitatívnu, ale aj kvalitatívnu relevantnosť prvkov poskytovania služieb vo vzťahu k prvkom, ktoré sa týkajú dodania tovaru (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2011, Bog a i., C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, body 61 a 62, ako aj citovanú judikatúru).

36 Na jednej strane odkaz uvedený v článku 4 ods. 8 smernice 2014/94 na „služby nabíjania elektrických vozidiel“ nepredurčuje kvalifikáciu transakcie, o ktorú ide vo veci samej, ako „dodania tovaru“ alebo „poskytnutia služieb“ v zmysle smernice 2006/112. Podľa článku 1 smernice 2014/94 je totiž jej cieľom stanoviť minimálne požiadavky na výstavbu infraštruktúry pre alternatívne palivá vrátane nabíjacích staníc pre elektrické vozidlá. Jej cieľom teda nie je stanoviť pravidlo upravujúce zaobchádzanie s dodávkami alternatívneho paliva z hľadiska DPH.

37 Na druhej strane vzhľadom na to, že predaj tovaru je vždy spojený s minimálnym poskytovaním služieb, pri posúdení podielu poskytovania služieb na celkovom jedinom plnení zahŕňajúcom tiež dodávku tohto tovaru možno zohľadniť len tie služby, ktoré sa líšia od služieb, ktoré sú nevyhnutne spojené s predajom uvedeného tovaru (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2011, Bog a i., C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 63, a z 22. apríla 2021, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, C-703/19, EU:C:2021:314, bod 50).

38 V tejto súvislosti po prvej transakcia spočívajúca v zabezpečení toku elektriny do batérie elektrického vozidla predstavuje dodanie tovaru, keďže táto transakcia oprávňuje používateľa nabíjacej stanice spotrebúvať na účely pohonu svojho vozidla prevádzanú elektrinu, ktorá sa podľa článku 15 ods. 1 smernice 2006/112 považuje za hmotný majetok.

39 Po druhé takéto zásobovanie batérie elektrického vozidla elektrinou predpokladá použitie vhodného nabíjacieho zariadenia, ktoré umožňuje integráciu nabíjačky s operačným systémom vozidla. V dôsledku toho poskytnutie prístupu k tomuto zariadeniu predstavuje minimálne poskytovanie služieb, ktoré je nevyhnutne spojené s dodávkou elektriny, a z tohto dôvodu ho nemožno zohľadniť pri posudzovaní podielu poskytovania služieb na celkovej zloženej transakcii, ktorá zahŕňa aj túto dodávku elektriny.

40 Po tretie technická podpora, ktorá môže byť potrebná pre dotknutých používateľov, nie je sama osebe cieľom, ale je prostriedkom k tomu, aby sa lepšie využila dodávka elektriny, ktorá je potrebná na pohon elektrického vozidla. Predstavuje teda vedľajšie plnenie vo vzťahu k tejto dodávke elektriny.

41 Tak je to aj v prípade sprístupnenia počítačových aplikácií umožňujúcich dotknutému používateľovi rezervovať si konektor, sledovať históriu transakcií a kúpiť si kredity na účely platieb za nabíjanie. Takéto služby tomuto používateľovi totiž ponúkajú určité dodatočné praktické

výhody, ktorých jediným cieľom je zlepšiť prenos elektriny, ktorá je potrebná na nabíjanie jeho vozidla, a ponúknuť mu prehľad transakcií uskutočnených v minulosti.

42 Z toho vyplýva, že prenos elektriny je v zásade charakteristickým a prevažujúcim prvkom jediného a zloženého plnenia, na ktoré sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora.

43 Tento záver nie je spochybnený okolnosťou uvádzanou týmto súdom, podľa ktorej pri výpočte sumy účtovanej za nabíjanie elektrického vozidla možno zohľadniť nielen množstvo odobratej elektriny, ale aj poplatok za čas odstávky vozidla počas tohto nabíjania. To znamená, že jednotková cena dodaného tovaru, t. j. elektriny, pozostáva nielen z ceny elektriny ako takej, ale aj z času používania zariadení poskytnutých dotknutým používateľom.

44 Záver uvedený v bode 42 tohto rozsudku nie je spochybnený ani v prípade, keď dotknutý prevádzkovateľ účtuje cenu len na základe dĺžky nabíjania. Vzhľadom na skutočnosť, že množstvo dodanej elektriny závisí od výkonu preneseného počas obdobia tohto prenosu, takýto výpočet tiež odráža jednotkovú cenu tejto elektriny.

45 Podobne samotná skutočnosť, že jednotková cena rýchleho nabíjania jednosmerným prúdom je mierne vyššia než cena pomalého nabíjania striedavým prúdom, nepostačuje na to, aby sa rýchlosť a účinnosť tohto nabíjania z pohľadu dotknutého používateľa stala charakteristickým a prevažujúcim prvkom dotknutej operácie.

46 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že smernica 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že „dodaním tovaru“ v zmysle článku 14 ods. 1 tejto smernice je jediný a zložený plnenie, ktoré pozostáva zo/z:

- sprístupnenia nabíjacích zariadení pre elektrické vozidlá (vrátane integrácie nabíjačky do operačného systému vozidla),
- zabezpečenia toku elektriny s parametrami náležite prispôsobenými batériám tohto vozidla,
- potrebnej technickej podpory pre dotknutých používateľov a
- poskytnutia počítačových aplikácií, ktoré umožňujú dotknutému používateľovi rezervovať si konektor, sledovať históriu transakcií, ako aj uskutočniť nákup kreditov akumulovaných v e-peáženke a použiť ich na zaplatenie za nabíjanie.

O trovách

47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenená smernicou Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

„dodaním tovaru“ v zmysle §14 ods. 1 tejto smernice je jediné a zložené plnenie, ktoré pozostáva zo/z:

- sprístupnenia nabíjacích zariadení pre elektrické vozidlá (vrátane integrácie nabíjačky do operačného systému vozidla),
- zabezpečenia toku elektriny s parametrami náležite prispôbenými batériám tohto vozidla,
- potrebnej technickej podpory pre dotknutých používateľov a
- poskytnutia počítačových aplikácií, ktoré umožňujú dotknutému používateľovi rezervovať si konektor, sledovať históriu transakcií, ako aj uskutočniť nákup kreditov akumulovaných v e-peáženke a použiť ich na zaplatenie za nabíjanie.

Podpisy

* Jazyk konania: poština.